

Wychodzi codziennie.

plata wynosi we Lwowie rocznie 18 złr. — pół
znie 9 złr. — kwartalnie 4 złr. 50 czt. — mie-
secznie 1 złr. 50 czt.
Z przesyłką pocztową w Państwie Austrjackiem
rocznie 24 złr. półrocznie 12 złr. — kwartalnie 6 złr.
miesięcznie 2 złr.
Z przesyłką pocztową za granicę: do całych Niemiec
rocznie 50 marek — kwartalnie 12 marek 5 sgr. — do
Francji, Anglii, Belgii, Włoch i Szwajcarii rocznie
80 franków — kwartalnie 20 franków.

Numer kosztuje 10 centów.

Manuskryptów Redakcja nie swraca.

Od Wydawnictwa.

Z nowym kwartałem zapraszamy szan.
Czytelników do rychłego odnowienia pre-
numeraty celem wczesnego uregulowania
przenytki.

Przenytki na Dziennik Polski wynosi:

We Lwowie bez przesyłki pocztowej:
miesięcznie 1 złr. 50 czt.
kwartalnie 4 „ 50 „
półrocznie 9 „ — „
rocznie 18 „ — „

Na prowincji z przesyłką pocztową:
miesięcznie 2 złr. — czt.
kwartalnie 6 „ — „
półrocznie 12 „ — „
rocznie 24 „ — „

Pieniądze prenumeracyjne winno być adreso-
wane do „Administracji Dz. Pol.“, ponieważ Admi-
nistracja nie mogłaby uwzględnić reklamacji z
powodu przesyłek pod innym adresem.

Lwów 17. marca.

Sensacyjny artykuł zamieścił *Odeskiej Wiestnik*, znany dotychczas ze skrajnie pola-
kożerczych tendencji. Jest to ze strony
Wiestnika zupełna zmiana frontu. Popiera
on bardzo gorąco myśl, aby rosyjscy lite-
raci i pisarze wzięli udział w obchodzie ju-
biluszu Kraszewskiego. A popiera ją z dwóch
powodów. — Po pierwsze uznaje za rzecz
wielce niewłaściwą, ażeby zabraknąć mogło
reprezentantów rosyjskiej literatury w uro-
czystości, w której wezmą udział przedsta-
wicieli wszystkich słowiańskich narodów,
Cześci, Kroczi, Serbowie, Słowacy i t. p.
Uroczystość ta będzie wszechsłowiańska —
powiada — nas więc tam zabraknąć nie
powinno. Powtóre zaś sądzi *Wiestnik*, że
myśl zgody pomiędzy obu od wieków po-
ważniemi słowiańskimi narodami, po-
między Polską a Rosją już tak dalece do-
rzała, że można już i potrzeba wprowadzać
ją w czyn — a jednym z kroków naprzód
ku temu, będzie udział rosyjskich literatów
w obchodzie jubileuszu Kraszewskiego. A
zatem z myślą uczczenia olbrzymich zasług,
jakie na niwie piśmiennictwa polskiego po-
łożył Kraszewski — wiąże się polityczna
myśl zgody.

Co do pierwszej z nich — odpowiedź
prosta, a nie ulegająca chyba dyskusji: że
ktokolwiek połączy się z nami w hołdzie
oddanym uwielbianemu i ukochanemu pi-
sarzowi polskiemu, z pewnością odrzucenym
nie będzie, owszem przyjętym z radością.
Bo gdyby nawet dumą nazwać to uczucie,
jakie nas przejmuje na widok zbiegających
się zewsząd ku uczczeniu jednego z naj-
znakomitszych synów Polski — to дума
taka zupełnie uprawniona.

Co do drugiej strony tej sprawy, poru-
szonej przez *Odeskiej Wiestnik* — to po-
wtórzyć chyba możemy, cośmy już nieraz
pisali. Gdybyśmy nawet mogli i chcieli za-
pomnieć o tem, że byliśmy państwem i je-
steśmy jeszcze zawsze żywotni dosyć, aby
państwem zostać — gdybyśmy nawet mo-
gli i chcieli z rachunku z caratem wykre-
ślić krzywdę państwową, a wpisać tylko
to, w czem jako narodowość jesteśmy ucie-
miężeni — to jeszcze zawsze stosunek

między nami a caratem tak się nam przed-
stawi, że zgoda nie od nas zależy,
nie jest w naszej mocy. Jest to bo-
wiem ze wszech miar stosunek ofiary do
kata — a w nim możliwym jest do czasu
spokój, milczenie, cierpliwe znośnienie męki
— ale jakże o zgodzie mowa być może?
Prawa języka polskiego w szkole, sądzie i
urzędzie, obydnie zdeptane. Administracja
kraju oddana w ręce ludzi obcych, więc
takich, którzy ani potrzeb i stosunków je-
go nie znają, ani do kraju są i mogą być przy-
wiązani, owszem uważają go tylko jako
rozległe pole do wyzyskiwania. Sądownictwo
oddane także obcym, a wyborne prawa są-
dowe królestwa Polskiego zastąpione o
wiele niżej stojącymi, i naszym stosunkom
nie odpowiadającymi prawami caratu. Sys-
tem edukacyjny — u nas, potomków ko-
misji edukacyjnej — przerobiony na rosyj-
ską modłę; młodzież polska oddana prze-
ważnie w ręce obcych nauczycieli, bez zro-
zumienia jej potrzeb, bez ukochania tej
młodzieży. Tak niezbędny samorząd muni-
cypalny w miastach, którym już od lat
odbarzono miasta w cesarstwie, u nas do-
tychczas jeszcze należy do pobożnych ży-
czeń. Administracyjne potrzeby kraju i jego
wielkiej stolicy do najwyższego stopnia za-
niebdane, pomimo, że kraj ten należy do
najsilniej podatujących w całym carstwie.
Krocie unitów bagnetem i knutem nawró-
cone na prawosławie. Wolność myśli i
słowa skrepowana cenzurą — a o swobo-
dach konstytucyjnych, nam, którzyśmy wie-
ki całe w nich przeżyli — nawet i marzyć
nie wolno! A co dopiero mówić o stanie
rzeczy na Litwie i Rusi!

W obec tego wszystkiego — do kogoż
należy dać warunki zgody, stworzyć
choćby jako taką znośny *modus vivendi*?
Trzeba być albo bardzo niesprawiedliwym
albo bardziej jeszcze zaślepionym, ażeby żą-
dać, by jakiegokolwiek w tym kierunku po-
czątkowanie od nas wychodziło. My nie
mamy swobody wyboru między zgodą a
niezgodą, bośmy skrepowani, o ziemię rzu-
ceni, bo nam piersi żelazna stopa despoty-
zmu przyniata, bo nam nawet ust otwo-
rzyć i przemówić nie wolno! My zresz-
tą jesteśmy dzisiaj w zgodzie z caratem — w
zgodzie takiej, jaka między więźniem panu-
je a dozorcą. Mówi mu dozorca: milcz! —
on milczy, bo musi; mówi mu: idź! on
idzie, bo musi — mówi: stój! on staje, bo
musi, bo mu bagnet przykładają do piersi!
Jeżeli ten rodzaj zgody caratowi nie wy-
starcza, jeżeli chce zgody dobrowol-
nej — to do tego najprzód wolności
potrzeba!

Taką odpowiedź dawał zawsze dzien-
nikarsko polskie w Galicji i Poznańskiem
na wszelkie tego rodzaju wezwania do zgo-
dy. Zdarzały się wyjątki — ale te i nie-
liczne były i nietrwałe. Odpowiedź taka
jednak spotykała się zawsze ze strony ro-
syjskiej z zarzutem, że Galicja i Poznańskie
nie mają prawa przemawiania za resztę
Polski, że te jej części, które w tej sprawie
najbardziej bezpośrednio są interesowa-
ne; że my tutaj zarażeni jesteśmy liberali-

zmem „niemieckim“; że zresztą prowadzi-
my jakąś partykularną, austriacko-polską
politykę, itp. Zarzutów tych przyjąć nie
możemy, ani się możemy wyrzec prawa
przemawiania w interesach nie tylko tej czę-
ści kraju, ale Polski całej. Odpowiadamy
wszakże: jeżeli nie chcecie, aby na wasze
wezwanie do zgody odpowiadała tylko po-
znańska i galicyjska prasa, jeżeli chcecie
wiedzieć, jak się na to zapatruje opinia
publiczna krajów polskich pod waszym za-
borem — to dacie tej opinii moż-
ność wypowiedzenia się! Zamiast
platonicznego wezwania do zgo-
dy, niech dzienniki rosyjskie,
które ją popierają, zażądają od
carskiego rządu, aby w Królestwie
Polskiem zniósł cenzurę, i pismom
tamtejszym pozwolił swobodnie
dyskutować kwestie polsko-rosyjs-
kich stosunków. Póki jednak nie u-
pominacie się o to, co jest koniecznym
warunkiem samej dyskusji pomiędzy strona-
mi — póki przemawiacie do tych, któ-
rym nie wolno odpowiadać — pó-
ty wszelkie wezwania do zgody wyglądają
na szyderstwo! Pragnęlibyśmy, aby to
najskromniej ze ale najsprawniejsze ża-
danie, doszło tam, dokąd jest adresowane —
a wielce ciekaw jesteśmy odpowiedzi. Pra-
gnęlibyśmy, ażeby pisma czeskie, które ty-
lkoćkroć czyniły nam zarzut, iż odrzucamy
rękę przez „słowiańską“ Rosję do zgody
wyciąganą — przyjęły także do wiadomo-
ści to skromne żądanie, i powiedziały co o
niem myślą, i nie zaniedbały później zazna-
czyć, jaka będzie na to żądanie odpo-
wiedź!

Czynności Wydziału krajowego

za czas od 1. października po koniec grudnia 1878.
(Ciąg dalszy.)

Zawarto dodatkową ugodę w przedmiocie fun-
dacji ustanowionej zapisem śp. Bazyłego Lewie-
kiego.

Wydany świeżo VII tom aktów grodzkich i
ziemskich oddano w komis księgarńi Seyfartha
i Czajkowskiego, część zaś przesłano darem
władzom sądowym, instytucjom naukowym i ludziom
tachim.

Wydano siedm certyfikatów szlachectwa.
Członki akademickiej w Krakowie podarowa-
no dzieła naukowe, wychodzące nakładem i star-
niem Wydziału krajowego.

Zamierzając ogłosić konkurs na rzeźby, które
zdobić mają gmach seimowy, sprosił Wydział kraj-
owy osobny komitet dla naradzenia się nad tem-
atami, któreby rzeźbiarzom do opracowania poda-
ne być miały. W skład komitetu weszli oprócz refe-
renta spraw budowy gmachu seimowego w Wy-
dziale krajowym, p. Oktawa Pietruskiego, pp. Ju-
liusz Hochberger, techniczno-artystyczny kierownik
gmachu seimowego, dr. Wojciech Kętrzyński dy-
rektor zakładu Ossolińskich, tudzież profesorowie
dr. Ksawery Liske, dr. Antoni Małeki, dr. Roman
Pilat, dr. Izidor Szaraniewicz i Julian Zacharje-
wicz, wreszcie p. Henryk Rodakowski. Pragnąc
w sprawie tej obchodzącej ogół kraju poznać zdanie
jak największej liczby kompetentnych ludzi, przed-
stał Wydział krajowy następnie rezultat obrad
komitetu lwowskiego Akademii umiejętności w
Krakowie, z prośbą o podanie rezultatu obrad pod
rozważenie kółka osób kompetentnych i dodanie doń
uwag, jakichby się nasunąć mogły.

Nie uwzględniono przekazanej przez wysoki
Sejm petycji dzierżawcy 33 myt krajowych p. Ja-

kóba Bindera o wynagrodzenie mu poniesionych
strat i zwolnienie z kontraktu.

W myśl uchwały wysokiego Sejmu z dn. 16.
października 1878 zarządzono zawiązanie spółki
wodnej celem regulacji rzeki Świcy pod Soko-
łowem.

Petycję sejmową Zwierzchności gm. m. No-
wego Sącza w przedmiocie regulacji Dunajca celem
odwrócenia niebezpieczeństwa grożącego miastu od
tej rzeki równie jak petycję gminy Hnidyżycowa
w powiecie Żydaczowskim w przedmiocie regulacji
rzeki Strija, udzielono ek. namiestnictwu z odpo-
wiednim poparciem.

W skutek przekazanej przez wys. Sejm pety-
cji Rady powiatowej przemyskiej o zasystowanie
poboru kopytkowego w m. Przemysłu zarządzono
zbadać, o ile gmina stosuje się do warunków,
pod którymi koncesję otrzymała.

Petycję sejmową m. Podgórze o uwolnienie
od obowiązku uiszczania przepisanych prestaty
drogowych załatwiono odmownie.

Petycję Wydziału powiatowego Borszczowskie-
go, w sprawie budowy drogi z Borszczowa do Je-
zierzan, załatwiono na razie odmownie.

Petycję Rady powiatowej liskiej, Wydziału po-
wiatowego Chrzanowskiego, gminy Zwierzchności
m. Sambora i gminy m. Tarnopola w przedmiocie
ustawy drogowej wzięto do wiadomości.

Petycję m. Niska, Radomyśla i Rozwadowa o
dalszą budowę drogi krajowej z Niska do Nad-
brzezia załatwiono na razie odmownie.

W wykonaniu uchwały wys. Sejmu z 17go
października 1878 odniesiono się do c. k. nami-
estnictwa o udzielenie 10.000 złr., subwencji z fun-
duszu państwowego na odprowadzenie wód po bu-
stronach drogi krajowej Dembiecko-Tarnobrzkiej.

Podanie gminy miasta Kozłowa o przedłożenie
Wysokiemu Sejmowi wniosku uznania za kra-
jową drogi z Płoty do Jeziernej, załatwiono
odmownie.

Nie uwzględniono podania wydziału powia-
towego tarnowskiego o uznanie drogi z Lisiej góry
do Radomyśla w granicach powiatów sąsiednich
za powiatową.

Zrobiono przedstawienie przeciw interpretacji
przez ministerium handlu ustawy tyżającej się u-
dzielenia koncesji na koleje żelazne, a to w tym
kierunku obywatelskiej, iż pod władzami, powoła-
niami według tej ustawy do działania, rozumieć
należy wyłącznie władzę rządową.

W zastosowaniu się do uchwały Wysokiego
Sejmu z 23. września 1878, w przedmiocie sub-
wencjonowania drogi z Zakliczyna zarządzono
przedłożenia odnoszących kosztorysów.

Wykonując uchwałę Wysokiego Sejmu z 16.
października 1878, polecającą, by wyjątkowo u-
względnić petycję wydziału powiatowego dolni-
skiego, przynależno tytułem subwencji dla drogi
Wielżskiej kwotę 2000 złr. w. a. a to z kredy-
tu ryczałtowego na 1879. Oznajmiono wydziałowi
powiatowemu gotowość subwencjonowania z fun-
duszu krajowych drogi z Nowego-Targu do Za-
kopanego, skoro reszta kosztów budowy tej drogi
i obowiązek utrzymywania jej zostaną zabezpie-
czone.

Podobnie oznajmiono wydziałowi powiatowe-
mu w Brzeżanach, iż Wydział krajowy gotów jest
subwencjonować z funduszu krajowych drogi,
wiodącej od gościńca urzędowego w Podhajcach
przez Krzywe, Kozowe, Glinę, do Zborowa, je-
żeli reszta kosztów budowy tej drogi i jej utrzy-
mywania zostanie zabezpieczona.

Prośbie wydziału powiatowego Rzeszowskiego
o udzielenie subwencji na zmianę duktu drogi po-
wiatowej Boguchwałsko-szyrowskiej odmówiono,
a to aż do oświadczenia się c. k. rządu, czy i o ile
tenże przyłoży się do kosztów budowy. (C. d. n.)

Korespondencje.

Berlin 12. marca.

Podanie wniesione do parlamentu niemieckie-
go ze strony nadprokuratora i prezydenta poljei
o przyzwolenie aresztowania deputowanych Fritsche
i Haselmann, nie należy wprawdzie do wypadków

Przedpłatę i ogłoszenia przyjmują we Lwowie:

Biurowi Administracji „Dziennika Polskiego“ przy ulicy
Akademickiej pod l. 3, naprzeciw Hotelu Zorża; we
Wiedniu, Hamburgu, Frankfurtu n. M., w Berlinie,
Lipsku, Bazylei, Szwajcarii i Wrocławiu pp. Haasen-
stein et Vogler; w Wiedniu F. Lob, R. Mosse, Rotter
i Spl.; w Poznaniu Kazimierz Neumann Biuro anon-
sów; w Paryżu pułkownik Raczkowski, Pabour
Poissoniere 33. — Ogłoszenia przyjmują Agencja pana
Adama Carrefour de la „Roi-Rouge“, 2, Paris.

Ogłoszenia przyjmują się za opłatą 6 centów od
miejsc objętości jednego wiersza drobnym drukiem
(petit).

Listy z pieniędzmi mają być przesyłane franco do
Administracji „Dziennika Polskiego.“ — Listy rekla-
macyjne nieopieczętowane nie podlegają opłacie.

wpływających na losy Niemiec lub świata, i nie
należy też wyciągać z niego daleko idących wnio-
sów, pomimo to jednak zaliczyć je wypadka od
charakterystycznych objawów. Bismark oświadczył
zupełną nieświadomość tego kroku, czemu wierzyć
zupełnie można. Wierzymy nawet zupełnie jego
słowom, że dziś nikt nie myśli o reakcji, (wy-
znamy, że pomimo następnych uwag, tej wiary
nie podziwiamy; Red.), bo to „nikt“ stoje się
do niego, a Bismark, rzecz można, żył się z pa-
lamentaryzmem. Jego bojująca natura znajduje w
parlamentarystyce pole popisu i walki, wpływ i prze-
wagę jego osobistości zyskuje tu tylko, zjadł cały
żoł wiat słucha i zapisuje jego słowa, tu nare-
szcie znajduje sposobność tego wynętrzania się,
tak pożądanego dla natury tak gwałtownej i dra-
żliwej. Reakcja i absolutyzm, to strata tego wasy-
stkiego, to przeniesienie walki z areny świata za
kulisy dworskie i szamotanie się z intrigą poką-
tą i koterijnymi wpływami; wreszcie parlamen-
taryzm jest w ręku Bismarka narzędziem gietkiem.
Można być zatem pewnym, że reakcja nie należy
do jego planów. Z opozycją wszelką bierze się on,
że się tak wyrażymy — za bary, i sądzimy, że to
dziś do warunków życia jego należy. Razy jego
padają z góry, są silne, bez podstępów, a ukłucie
parlamentaryzmu w rodzaju podania o uwieszenie
deputowanych socjalistycznych, nie należy do jego
bojowej taktyki. Ale szorstkość jego wystąpienia w
parlamentarystyce stanowią niejako przykład dla tych
wszystkich, którzy rządowi parlamentarnemu zrozu-
mieć nie mogą.

Odnosi się to szczególnie do pruskiej
biurokracji, nie mogącej się nastroić do parla-
mentarnej diapaony. Przeciwdziałanie, że z nią
tylko machina państwowa i bez niczyjej pomocy
funkcjonować będzie należyte, stanowi artykuł
wiary; łatwo przeto pojąć pewien tu panujący duch
sprzecznosci w stosunkach do reprezentacji naro-
du, łączący się przeto z pragnieniem popisan-
ia się przy sposobności a la Bismark, z tą jednak
różnicą, że wystąpienie tego ma cel i jest czę-
sto uzasadnione, podczas kiedy u nasładowców jego
kończy się zwykłe nietaktownym krokiem. Do fi-
by ich policzyć trzeba postępowanie prokuratora i
policji, a zaprawdę minister sprawiedliwości lepiej
by uczynił, dając odpowiednią instrukcję prokura-
torowi, zamiast zostawiania zupełnej swobody jego
biurokratycznej gorliwości.

W tym wypadku konflikt dwóch zasad był
jasny, na mocy bowiem prawa o socjalistach dwaj
deputowani zostali poproszeni wydaleni z Berlina, a
ciż sami skazani, na mocy prawa i obowiązku po-
winni byli się stawić w parlamencie obradującym
w Berlinie. Zadosy uczynienie obu tym sprzecz-
nościami na raz, lub też wyszukiwanie sposobu
postępowania i pierwszeństwa jednej zasady nad
drugą i t. p., otworzyła szerokie pole dla rozumu-
wan doktrynerów wszelkich odcieni. Sposobności
te nie opuściły też organa publicystyczne żadnej
frakcji parlamentu, a świeżo urzędowa *rev. C.*
dorzucała w tym samym rodzaju napisany artykuł.

Z główniejszych wypadków należy wspomnieć
o parlamentarnym obiedzie u Bismarka i o roz-
prawach nad traktatem handlowym między Niem-
cami a Austro-Węgrami. W jednym i drugim ra-
zie stoi na czele kwestja reform ekonomicznych,
jakkolwiek każdy bezstronny przyznać musi, że
w obu razach mowy i rozmowy mało się przyczy-
niły do rozjaśnienia położenia rzeczy; a raczej
przeciwnie dodały materiału do zamieszania wy-
obrażeń.

Nikt nie wątpił że Bismark, po ogłoszeniu
swego sławnego programu finansowo-ekonomicz-
nego, opierającego się na etach od przyswo-
w w ogóle, coś bliższego z okazji objadu wypowie-
dzić zechce. Jakoż przy obnoszeniu szklanek
Papenhaima (jest to obecnie przyjęty w Niem-
cach zwyczaj, po obiedzie podawać piwo) rozmo-
wa przeszła na ten przedmiot; a pułg Bismarka
program jego jest następujący: stołu na wilej, na któ-
rym rozrzucono różne podarunkowe przedmioty, z
których różni swoje wybierają; lub też na kształt
butetu na stacji kolei żelaznej, na którym każdy
wyszukuje sobie przekąskę. Porównania są zupeł-
nie w stylu kancleza państwa niemieckiego; zna-

CZTERY DNI W BADEN-BADEN.

NOWELLA

SEWERA.

(Ciąg dalszy.)

— Pożyczysz mi pan 20cila ludwików — ode-
zwiała się po chwili milczenia — moja towarzy-
szka.

— Na co? — zapytałem.
— Jakto na co.
— Na jaki cel? — powtórzyłem pytanie.
— A panu co do tego.

— Bo jeżeli na grę — to nie pożyczę. Nadto
pani jesteś rozgorączkowaną.
— Nie bierz mnie pan za dziecko. — Daję
panu słowo że noga moja nie zostanie w salonie
gry. Powiem panu otwarcie, chcę dziś jeszcze
w nocy jechać ekspressem do Paryża.

— Wyborny projekt — pochwyciłem. Przy-
znam się pani, że hrabia Alfons zrujnowany.
— Zrujnowany?

— Odmówili mu już w kraju kredytu.
— Nawet mu odmawiają kredytu. A więc
oszukiwał mnie, a to niekiedy.

— Oszukiwał panią niegodnie — dodałem.
— A pan czy jestes bogatym?
— Ja, droga pani, jeżeli nie wygram w Ba-
den-Baden pięćdziesiąt tysięcy franków, zlicytuję
mnie.

— A więc pan nie masz żadnego osobistego
interesu potępić w moich oczach Alfonsa.

— Żadnego.
— Nie podobalam się panu — dodała ci-
zej.

— Przeciwnie — rzekłem z udaną czułością,
— lecz nie chcę panią oszukiwać i zdradzać jak
Alfons.

— Dziękuję panu — mówiła szczerze — poda-
jąc mi rękę — serdecznie panu dziękuję. — Za go-
dzinę jadę — jadę koniecznie — spieszymy się,
byle rzeczy spakować.

— Alfons pania nie puści — będzie cię za-
trzymywał wszystkimi siłami.

— Zamknę się i nie wpuszczę go do siebie,
daj mi pan dziesięć ludwików, za resztę kup bilet
na koleję do Paryża i czekaj na mnie na dworcu
w salonie pierwszej klasy.

— Uwielbiam pani energię.
— Nie znasz mnie pan jeszcze, do czego je-
stem zdolną, gdy mnie podrażnią i zubożą.

— Zrujnowali panią — rzekłem z uśmiechem
szyderstwa.

— Śmiejesz się pan, a więc powiem panu, że
dla Alfonsa, dla jego elegancji w obejściu i nie-
bieskich oczu, porzuciłam jednego giełdowego agen-
ta, który mi tego szaleństwa nigdy nie przebaczy.

— Poświęciłaś się pani dla Alfonsa, a on
nie wart jest tego — rzekłem z tak udaną powagą,
że Francuzka uwierzyła w nią.

Dochodziliśmy do hotelu, nie tracąc więc cza-
su, wsunąłem w wąską rączkę papieriek dwusto-
frankowy.

— Czekam na panią na dworcu kolei z za-
kupionym biletem.

— Stawię się z pewnością i przysięgam pa-
nu, że nie pomogę żyć i zakłócić Alfonsa.
— Musi on kochać panią szczerze.

— Do szaleństwa.
— Lecz cóż z tego, kiedy jest biedny i zgra-
ny — dodałem.

— I nie ma odwagi ożenić się ze mną —
dodała z powagą Francuzka.

— I nie ma odwagi ożenić się z panią —
kończyłem. Jak gdyby potrzeba była wielkiej od-
wagi ożenić się z kobietą piękną i młodą.

— Drzeź przed konwenansami, opinia swych
śmiesznych ciotek i starym szpargałem swego her-
bu. Bo przecież i tak jestem jego...

— To znaczy być tchórzem — zawyrokowałem.
— A pan chceś, abym go kochała.

— Wcale tego nie pragnę, a nawet nie ży-
czę pani podobnego nieszczęścia.

— A jednak lubiłam go — rzekła senty-
mentalnie.

— Gdy miał pieniądze — kończyłem.
— Ale bo bez pieniędzy jest przeraźliwie nu-
dny. Nie masz pan pojęcia, jak rozpacział dziś
rano.

Weszliśmy w bramę hotelu, służba zerwała
się na równe nogi, dama skłębła na jednego z ga-
stonów — i gdy ten nadbiegł, szepnęła mu:

— Za godzinę jadę do Paryża.
Garson się ukłonił.

— Czy przyniść rachunek? — zapytał.
— Hrabia zostaje — odparła dama.

Garson się skłonił — a w tej chwili w bra-
mie ukazał się Bogoryja, — ciekawie patrząc na
Francuzkę, a podejrzyliwie na mnie. Francuzeczka
pobiegła szybko po schodach na górę.

— Państwo w przyjaźni — odezwał się pierw-
szy Bogoryja po polsku, gdyśmy zostali sami.
— W wielkiej — odparłem z uśmiechem.
— Czy to skutkiem mojej kłeski, a pańskiej
wygranej? — spytał się z szyderstwem.
Rozmawiając wyszliśmy z hotelu.

— Jakichże innych rezultatów mogłeś się pan
spodziewać od kobiety tego rodzaju — powiedziałam
serjo.

— Panie, ta kobieta jest ze mną — rzekł z
dumą Bogoryja.

— To wcale nie przeszkadza, aby nie była
nędznicą, — zawołałem, choćby dlatego, że zrujno-
wawszy pana ruca go dla człowieka, do którego
uśmiechnęła się fortuna.

Bogoryja oparł się o ścianę.
— Czyż to ono pierwsza i ostatnia, szepnął.

— I dlatego nie jest pierwszą i ostatnią nę-
dźnicą. Czyż ilość zmniejsza winę.

— Z pewnością — szepnął wielką ilość staje
się regułą. Dużo, bardzo dużo kobiet jest podo-
bnych mej Ludwice.

— Być może, lecz mało tak otwartych i cy-
nicznych jak ona.

— Panie, ja ją kocham, — zawołał.
— W takim razie ożeni się pan z nią a zo-
stanie z tobą.

Nastąpiło głuche milczenie.
Pierwszy przerwał ciszę.

— Panie Czesławie — rzekłem serdecznie, —
szargasz pan swoje imię, majątek i zdrowie.

— A pan obecnie chcesz mnie naśladować,
podchwycić z szyderstwem i gniewem.

— Czy pan się zgadzasz, że podobne postę-
powanie jest nędzne, a dla nas Polaków najmniej
stosowne.

— Zgadzałem się — rzekł takim tonem, jak
gdyby chciał mnie upokorzyć.
— W takim razie oświadcza panu, że Fran-
cuzka za godzinę wyjeżdża do Paryża.
— Za godzinę — powtórzył — i nie patrząc się
na mnie pobiegł do hotelu.

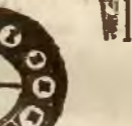
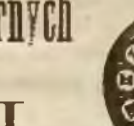
— Namigając zbyt silnie zagnieździła się w

sercu biedaka, — pomyślałem z wyrozumiałością
filozofa, idąc wolnym krokiem do dworca kolei.

Pojedzie czy nie pojedzie — było to hamle-
towskie. — Być lub nie być, dla biednego Bogory-
ji. Zapaliłem cygaro, i mierząc krokami salę
dworca kolejowego, rozmyślałem nad znik

Poleca
znany z taniości i dobrego towaru
MAGAZYN DAMSKI
Kamila Strzyżowskiego
we Lwowie przy ulicy Halickiej l. 4.

**Polerajace obok wymienione naj-
potrzebniejsze towary po under u
miałkowatych cenach są stosownie
wielkimi w każdej handlu korzen-
wego wchodzących artykuły po mo-
żliwie tanich cenach do nabycia.**
Obstalunki, które 50 zł. wynoszą, odu-
stawić franko do każdej stacji kolejowej nie
licząc nic za opakowanie. 1008 3-0

Znany od kilkunastu lat z taniaści i rzetelności

Wielki skład zegarów zegarków złotych i srebrnych

z najpierwszych fabryk genewskich, pod firmą

ARMATYS & MOERL

we LWOWIE, ulica Halioka 1. 19, poleca

Zegarki złote:	złr.	gr.	Zegarki srebrne:	złr.
Damskie na 4 8 rubinach	23	26	Cylindrowe ze szkieł kryształowem	10
" Cylindry z podwójną kopertą	86	38	" z podwójną kopertą	15
" Ankwrowe o 15 rubinach	40	44	" damskie	14
" z podwójną kopertą	49	54	Ankwrowe o 15 rubinach	16
" Remontoiry	42	46	" z podwójną kopertą	18
" z podwójną kopertą	68	100	Remontoiry do karków uszkiem Cylindrowe	19
Męskie Ankwrowe o 15 rubinach	36	45	" z podw. kopertą	24
" z podwójną kopertą	48	53	" Ankw. we	26
" Remontoiry	61	7	" z podw. kopertą	28
" z podwójną kopertą	74	90	Myśliwskie Remontoiry w karkach pakto go-	12
" Chronometry aug. z podw. kopertą	2	0 250 300	" wy h. l. złota talmy (amerykańskie)	14
			Roskopy patentowe (Remontoiry)	- 15

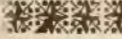
Patentowe Remontoiry szcienne do nakręcania bez kluczyka w nadzwyczajń. odb. szafka od złr. 14, 16, 20
 Łączuski złote męskie lub damskie po złr. 20 do 100. — Srebrne Łączuski po złr. 3 do 30.

Zegary pendulowe wiedeńskie: do nakręcania co dzień po złr. 10, 12, 15, 18, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 120, 150, 180, 200, 250, 300, 350, 400, 450, 500, 600, 700, 800, 900, 1000, 1200, 1500, 1800, 2000, 2500, 3000, 3500, 4000, 4500, 5000, 6000, 7000, 8000, 9000, 10000, 12000, 15000, 18000, 20000, 25000, 30000, 35000, 40000, 45000, 50000, 60000, 70000, 80000, 90000, 100000, 120000, 150000, 180000, 200000, 250000, 300000, 350000, 400000, 450000, 500000, 600000, 700000, 800000, 900000, 1000000, 1200000, 1500000, 1800000, 2000000, 2500000, 3000000, 3500000, 4000000, 4500000, 5000000, 6000000, 7000000, 8000000, 9000000, 10000000, 12000000, 15000000, 18000000, 20000000, 25000000, 30000000, 35000000, 40000000, 45000000, 50000000, 60000000, 70000000, 80000000, 90000000, 100000000, 120000000, 150000000, 180000000, 200000000, 250000000, 300000000, 350000000, 400000000, 450000000, 500000000, 600000000, 700000000, 800000000, 900000000, 1000000000, 1200000000, 1500000000, 1800000000, 2000000000, 2500000000, 3000000000, 3500000000, 4000000000, 4500000000, 5000000000, 6000000000, 7000000000, 8000000000, 9000000000, 10000000000, 12000000000, 15000000000, 18000000000, 20000000000, 25000000000, 30000000000, 35000000000, 40000000000, 45000000000, 50000000000, 60000000000, 70000000000, 80000000000, 90000000000, 100000000000, 120000000000, 150000000000, 180000000000, 200000000000, 250000000000, 300000000000, 350000000000, 400000000000, 450000000000, 500000000000, 600000000000, 700000000000, 800000000000, 900000000000, 1000000000000, 1200000000000, 1500000000000, 1800000000000, 2000000000000, 2500000000000, 3000000000000, 3500000000000, 4000000000000, 4500000000000, 5000000000000, 6000000000000, 7000000000000, 8000000000000, 9000000000000, 10000000000000, 12000000000000, 15000000000000, 18000000000000, 20000000000000, 25000000000000, 30000000000000, 35000000000000, 40000000000000, 45000000000000, 50000000000000, 60000000000000, 70000000000000, 80000000000000, 90000000000000, 100000000000000, 120000000000000, 150000000000000, 180000000000000, 200000000000000, 250000000000000, 300000000000000, 350000000000000, 400000000000000, 450000000000000, 500000000000000, 600000000000000, 700000000000000, 800000000000000, 900000000000000, 1000000000000000, 1200000000000000, 1500000000000000, 1800000000000000, 2000000000000000, 2500000000000000, 3000000000000000, 3500000000000000, 4000000000000000, 4500000000000000, 5000000000000000, 6000000000000000, 7000000000000000, 80000000000000

Za chmielarza

szuka posady bezżenny mężczyzna
z Czech, z chlubnymi świadectwami.
Łaskawe oferty proszę zasłać
na adres: **Wacław Pelant**
w Stryju. 1442 1-3

Główny

KRAJOWA
WYSTAWA
ROLNICZA

Dr. Adam Pulman
 ordynuje od 2 — 4 po połud.
 w Czerniowcach,
 w domu Badiana, Carolinengasse.

PILEPSJE
(konwulsje) i wszystkie choroby nerwowe leczymy a le-
karz specjalista Dr. KILLISCH
w Dr. zdnie (eusta't) Leczy
przez 11.000 wypadków.
1042 11-12

Chorem
można samoleczyć, i dla własnego i dla
dobra polecić, jak: znanymi i pod-
kreślonymi po uroczystym wyroku
„Dra Airy metoda natural-
nego leczenia” (109 wyd.)

Posiadamy jeden z najcenniejszych zami-
szczorów t.j.m. licznę świadectwa któ-
rych oryginalny może każdy za zwrot-
em do rozprzestnia utrzysnąć), o
razo ciałwie ulaszonych i otworach
wesołich rożnien, świadczą o rzeco-
wistości, wartości tej metody.

Dostępne można w Riktorowa ok. nad-
wornej księgarni pakistowska, w lip-
ska, i wa wszystkich innych k'ie
garniach. (029)

Cena: 1 m 20 fer. — 76 ct. wa.

**K. K. PRIV.
RATTENGIFT**

**G. k. wyłącznie
uniwersa
KA**

Przek. wysokie a. k.

najlepszy

Buty; tr.; wiki,
szachsz, zorsztic, p
przy jedn. ra-owem
przemakajace, mocn
widlo to jest bez zap
ilowacisz, czarnidzi
rak ani odciży. Je
1 złr. 1 puzka -
mnożna tylko a ponis

CARL RU

Trucizna na szczury

Wszystkie gryzono zabijajaca, a niesko
dlina dla wszystkich h zwierzat domowych.
Prawdziwa do dostana wa wowie
u panów: Piotra Mikoluscha, Jakóba Mei
sera, Zygmunta Ruckera i J. Pipesa.
W Krakowie u M. Jawornickiego.

**K. K. PRIV.
RATTENGIFT**

**G. k. wyłącznie
uniwersa
KA**

Przez wysokie n. k.

najlepszy

Buty; tr.; wiki,
szachsz, zorsztic, p
przy jedn. ra-owem
przemakajace, mocn
widlo to jest bez zap
ilowacisz, czarnidzi
rak ani odciży. Je
1 złr. 1 puzka -
mnożna tylko n. poria

CARL RU

Trucizna na szczury

Wszystkie gryzono zabijajaca, a niesko-
dliva dla wszystkich h zwierzat domowych.
Prawdziwa do dostana wa wowie
u panów: Piotra Mikoluscha, Jakóba Mei-
sera, Zygmunta Ruckera i J. Pipesa.
W Krakowie u M. Jawornickiego.

nikni rozsełany na żądanie franco. *72*

SYROP
NY i ŻELAZA
AULT et Cie, Aptekarzy w Paryżu,
8, ulica Vivienne.

Dość często, jak poślednia szkoła lekarska, wzmacnia wycozpiane zębaki, Zalecany przez najznakomitszych lekarzy, skutkuje przede-
m, nierównie gwałtowniejszym odpychaniem zapobieg tym
chobidła lekcyra kochley twiarsma tak często podlegają. Przykład
s młodych panienek. pobraza apyty, uciawia trawienie, przepiastuje
na, powraca ciem swiżności i jednocze naturalna.

Wskazuje i nadsładownikwa, żądaj się samemu, zdrowy francusk.
wzwała do prawa z 22 Listopada 1872. Wzwała, żądająca i podpisy
należowały się na jednej strychu.

Wzwała apytekach w POLSCE i w AUSTRII.

apteках pp. Mikolasch, Zyg. Ruckera i J. Beisera.

W W

uprzywilej. wiedeńskie nieprzemakalne

łne smarowidło do skór

AROLA RUSS.

ministerstwo obrony królewskiej wypróbowane i w c k.
armji zaprowadzone, uznane jako

Srodek konserwowania skóry.

Zmieniając powozowe, wyroby rymarskie, obcasy naj-
bardziej lub rude, staje się pod gwarancją ju-
stycyja miękka jak atlas i elastyczna, zupełnie nie-
czarna, polyskująca i nadająca jej twardość Smarow-
idła „niewzruszalnej wytrzymałości, nigdy nie zamarza i nie
do białów czyni sprężystą żyłecznem — nie wała au-
dna puszą na próbę 50 cent. i przewa — 1 „kilogr.
i kilogr. 3 złr. Smarowidło to do skóry strasznie
dusza przywieje.

1149 9—12

JSS. *Wien I. Walfischgasse 3.*

